

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 20. Aedis Lauretænæ status Romanis Po[n]tificibus Auenione
sedentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

est, ut ludi magistri omnes in tradendis primis litterarum elementis, omnium primum talibus narrationibus imbuerent pueriles aures, animosque: libellique illius lectioni paulatim rudem assuefacerent etatem. Hinc eximia illa Recinetensum animis insita religio, pietasque aduersus Lauretanæ Virginis Domum.

Aedis Lauretanæ status, Romanis Pontificibus Auenione sedentibus. Cap. XX.

Quam porro altas in Picentium pectoribus radices egerit per id tempus Aedis Lauretanæ religio, vel illud indicio est, quod nullo sermè Romanorum Pontificum administriculo erecta, suis ipsaq; propemodum viribus innixa stabat. Quippe per eadem tempora, vt diximus, transferat Romana sedes in Galliam. Et quia aberat ab Urbe atque Italia Pontifex, multa ab Aede Lauretana, & decora & subsidia aberant, quæ nunc sunt, ac tum fuissent, nisi augustissima Aedes tot, tantisque miraculis, ac prodigijs clara, tam procul absuisset à Pontificum oculis auribusque. Cæterum ne sic quidem Pontificijs ornamentis omnino caruit. Quanquam Pontificiæ sedis longinqua fecit, vt à Romanis Pontificebus, quamdiu se derunt in Gallia, non tam ornata, quam non neglecta viseretur. Erat iam Lauretana Aedes à Benedicto XII. Indulgentiæ munere insignita, cum Clemens VI. eius successor sacerularem Iubilæi celebritatem ad quinquagesimum annum reuocatam absens ab Urbe (sedem quippe Auenione habebat) indixit egitque. Et vndique concurrentium Romanorum populorum multitudo fuit pene incredibilis. Ex qua complures, Flaminij scilicet, Aemiliisque incolas ad Lauretanam Aedem fama iam celebrē, ex itinere deflexisse oportet. Atrox inde pestilentia ab ipsa Urbe orbis terræ capite orsa totam sermè funeribus exhausta.

S. Anto. p. 3.
Plat. Clem.
VI.

IV. iudicij
sententia

haec Italiam. Triennium omnino tenuit: quo tempore Italæ yrbes vix centesimo quoque superstite, pene ad so- litudinem ac vastitatem redactæ. Quæ prope infinita clari des multos profecto per pulic Italorum, ut implorata Be Marice Lauretanæ ope, in tam horribili tempestate, ac procella, cælestis auxilij umbra tegerentur. Vigesimo secund anno interiecto, Clementi successit Vrbanus V. qui Romam aliquando requisit, non quidem ea mente, ut Pontificiam sedem eo reuocaret, sed ut res urbanas, & Italiae turbas componeret. Cæterum sub reuersionem ab urbe in Galliam, cessit è vita. Gregorius inde X I. Pontificatum cecepit. Is simul Italiae in commibdis, simul Catharinae Senensis Virginis mirifica sanctitatis insignibus inclitatæ precibus motus, Pontificalem sedem aliquando retulit Romam, anno LXX. quam translata erat in Galliam.

*Schismatis diuturnitas Lauretanam Aedem multis
Pontificum fraudat beneficijs. Cap. XXI.*

S. Anto. p. 3.
Platin. Vrb.
VI.

G Regorio breui rebus humanis exempto, Pontifex creator Urbanus, huius nominis sextus. Huic à factione Gallicana Clemens VII. pseudopontifex obediens, qui Romanæ Sedis sedem suam Auenionensem, quam Romanam dici volebat, opposuit. Ex quo turbata, diuisa que duas in partes Ecclesia. Cæterum Romani Pontificis absentia, quantum Aedis Lauretanæ ornamentis, cōmodisque obstitisset, vel illa ipsa tempestate, ex eius præsentia intellectum est. Quippe Vrbanus quamvis schismate, & schismatiorum Principum armis, atque insidijs exercitus agitatusque, tamen in tanta curarum & negotiorum mole, ad Lauretanam Virginem ornandam curæ aliquid deriuavit. Nam de cælestibus flammis V. Idus Se-nificij IX. prembbris supra Aedē Lauretanam spectari solitis certior factus, cælesti Reginæ honestandæ animum adiecit. Nata-

alius

Ex Bull. Bo-nificij IX.